



De dieren drinken bij de Turbomat voerautomaat uit bovengebouwde drinkknipfels

voederconversie. Het hogere % EAA en IA heeft echter niet geleid tot een duidelijk lagere gemiddelde kwaliteitskorting en had dus geen gevolgen voor de financiële resultaten.

Conclusies

Er is geen verschil in technische resultaten tussen voeren met de droogvoerbak en met de Turbomat voerautomaat gevonden. De huisvestingskosten zijn bij de Turbomat voerautomaat hoger. Bij de Turbomat voerautomaat is een goede controle van de dieren mogelijk. Bij het gebruik van de Turbomat voerautomaat leidt het driemaal

daags voeren tot een gunstiger voederconversie en een hoger percentage karkassen in de EAA en 1 A klasse dan het viermaal daags voeren van de dieren. De Turbomat voerautomaat kan in de scheidingswand tussen twee hokken met 10 dieren worden gebruikt zonder verschil in technische resultaten met het gebruik in één hok met 20 dieren, mits de hokoppervlakte per dier gelijk blijft. Voor varkenshouders, die beperkt willen voeren, komt de Turbomat voerautomaat in aanmerking als een voersysteem waarmee goede technische resultaten mogelijk zijn.

GROEIVERLOOP EN AFLEVERPATTERN VAN MESTVARKENS



ir. J.A.M. Voermans,
onderzoekscoördinator
Proefstation voor
de Varkenshouderij
te Rosmalen

"All in-all out" betekent in de praktijk, dat in een afdeling geen nieuwe mestbiggen worden geplaatst, voordat alle dieren uit de vorige ronde zijn geleverd en de hokken zijn gereinigd. Het betekent niet, dat alle dieren tegelijk worden geleverd. Het in meerdere keren leveren van dieren is heel gebruikelijk. De varkenshouder moet daarbij beslissen, welke varkens met welke levering meegaan, in hoeveel malen de varkens zullen worden

geleverd, enz. Dit zogenaamde afleverpatroon houdt de gemoederen van varkensmesters regelmatig bezig. Kennis over het groeiverloop en de veranderingen in de voederconversie zijn zaken, die mede het beste afleverpatroon bepalen. Op het regionale Varkensproefbedrijf te Raalte zijn in dit kader een aantal proeven uitgevoerd.

De proeven zijn uitgevoerd met zowel individueel als in groepen gehuisveste varkens van de kruisingstypen Y(YN) en Y(DN) in de periode oktober 1983 tot mei 1985.

In het verslag is ruime aandacht besteed aan het toegepaste groeimodel voor varkens. De dieren zijn ingedeeld naar de bereikte groeisnelheid. Per groep zijn een aantal kengetallen berekend uit de proefgegevens. Bedoelde kengetallen betreffen:

- de gemiddelde groei en de verandering daarin tijdens de mestperiode;
 - de gemiddelde voeropname en de verandering daarin tijdens de groei;
 - de gemiddelde voederconversie en de verandering daarin tijdens de groei;
 - de classificatie;
 - de spekdikte in een aantal gevallen.
- De resultaten van de individueel gehuisveste dieren kunnen als volgt worden samengevat. De groei (g/dag) neemt bij alle groepen varkens vanaf 60 kg af. De gemiddelde groei vanaf opleg stijgt dan echter nog wel. Het maximum van die gemiddelde groei vertoont

een erg vlakke top. Deze top wordt bereikt nadat de dieren ongeveer 100 dagen in het mesthok liggen.

Op dat moment zijn de snelst groeiende dieren 10-15 kg zwaarder dan de traaggroeiende leeftijdsgenoten. Uit de proeven is duidelijk naar voren gekomen, dat de dieren meer voer opnemen naarmate ze sneller groeien. Hun voorsprong bereiken ze ook via een gunstigere voederconversie. Bij het zwaarder worden van de dieren loopt de voederconversie snel op. Deze laatste constatering geldt ook voor de trage groeiers. In beide gevallen is dus snel leveren gunstig.

De resultaten van de groepshuisvesting vertonen een veel grotere spreiding, zodat uitspraken minder nauwkeurig te formuleren zijn. Hoewel een aantal kritische kanttekeningen bij de proef zijn geplaatst, kan toch worden gesteld, dat snelle groeiers tijdig geleverd dienen te worden. Enerzijds om de voederconversie zo goed mogelijk te beheersen. Anderzijds is gebleken dat de snelle groeiers op een eindgewicht van 115-120 kg een slechtere karkaskwaliteit leverden. Trage groeiers, geleverd bij ± 100 kg leverden 95% EAA + 1 A op.

Tenslotte moet men zich realiseren, dat bij het bepalen van het optimale afleverpatroon natuurlijk nog veel meer aspecten een rol spelen.

GRANEN OF BIJPRODUKTEN IN VARKENSVOER



dr. ir. A.W. Jongbloed,
Hoofd afdeling Varkens
Instituut voor
Veevoedingsonderzoek
(I.V.V.O) te Lelystad

Waarom bijprodukten in plaats van granen?
De grondstoffensamenstelling van mengvoerders voor mestvarkens is in Nederland duidelijk anders, dan in die van de

ons omringende landen. In die landen zit vaak een hoeveelheid bedrijfseigen graan (gerst, mais en ook wel tarwe) in het rantsoen. In Nederland echter bevat het mengvoer voor varkens vrijwel geen granen, maar wel veel bijprodukten van de voedings- en genotmiddelenindustrie en tapioca. Deze produkten worden vaak in mengvoer opgenomen, omdat ze goedkoop zijn.

Enkele nadelen van bijprodukten
Naast financiële voordelen zijn er ook enkele nadelen verbonden aan bijprodukten. Door variatie in chemische samenstelling is de voederwaarde in bijprodukten aan grotere